

התובעים:

1. אלקרינאוי נמר ת.ז. 201455227

2. אסלאם אלקרינאוי ת.ז. 208895664

מרח' אלסאלם 31, רהט.

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254) ואח'

מרח' אבא הלל 7, רמת גן 5252204

טל. 03-7412358 פקס 077-3180983

דוא"ל office@freiberg-law.com

הנתבעים:

1. גידולי אגו בע"מ ח.פ. 512548819

דואר נע הנגב ישע 8543000

טל. 08-9965323 פקס 08-9926320

דוא"ל bitanml@netvision.net.il

2. מר מוריס בן שטרית ת.ז. 069904217

3. קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

מס. זיהוי 500500376

מדרך מנחם בגין 23, ת.ד. 37505 תל אביב

טל: 03-7111666 פקס: 03-7111667

tviot@karnit.co.il

נתבעת 3 ע"י ב"כ משרד עוה"ד אורי ירון ואח'

רשיון עו"ד מס. 15380

מדרך מנחם בגין 46/48, ת"א 66184

טל: 03-6889224 - פקס: 03-6889223

E-mail: office@yaron-law.com

4. הראל חברה לביטוח בע"מ

רח' אבא הלל 3, רמת גן

טל. 03-7547709 פקס 03-7348177

דוא"ל tviot.hova@harel.co.il

נתבעת 4 ע"י ב"כ עוה"ד ח. דוד חיות ואח'

מרח' אבא הלל 3, רמת גן

טל: 03-5755001 דוא"ל: mail@hayut-zil.com

מועד אחרון להגשה: אין

טיעוני נתבעת 3

בנוגע לפסיקת הוצאותיה

בתאריך 9.4.26 הגישה נתבעת 3 (להלן: קרנית) הודעה מטעמה בתיק זה, במסגרתה הודיעה, כי נתבעת 4 הודתה בחבות ובכיסוי הביטוחי, ועל כן יש לדחות התביעה כנגד קרנית.

עם זאת הבהירה קרנית, במסגרת הודעתה (שנפתחה כ"בקשה מס' 14"), כי יש עדיין להכריע בשאלת ההוצאות שנגרמו לקרנית עד כה, בשל הצורך בניהול ההליך, ועתרה לבית המשפט הנכבד, כי יכריע בסוגיה זו על יסוד סיכומים קצרים בכתב, שיוגשו לו בהקשר זה מטעם הצדדים.

יודגש, כי במסגרת הודעה זו - טרם הוגשו טיעוני קרנית בשאלת ההוצאות.

דא עקא, שבעקבות החלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.4.26 – התובע והנתבעת 4 כבר הגישו בפועל את טיעוניהם בכתב בשאלת פסיקת ההוצאות, הגם שקרנית טרם עשתה כן, כאמור.

בנסיבות אלה מוגשים כעת טיעוני קרנית בשאלת ההוצאות, כמפורט להלן:-

1. עסקינן בתאונת דרכים ועבודה שארעה לתובע, עובד של נתבע 1 (להלן: המפעל), עת נדרס בשטח המפעל על ידי מלגזה המצויה בבעלות המפעל, ושהיתה נהוגה על ידי נתבע 2, גם הוא עובד של המפעל.

2. כתב התביעה המקורי בתיק זה הוגש בתאריך 24/6/24 וצורפו לו, בין היתר, כנספח 1 – "תמונות אירוע", אשר אינן אלא תמונות סטילס, שחולצו מתוך סרטון התאונה כפי שנקלט וצולם במצלמת האבטחה של המפעל.

3. מכאן, שענייננו באירוע שהתרחש בחצרי המפעל, במעורבות מלגזה שפרטיה ידועים, זהות נהגה ידועה, ואפילו קיים סרטון ממצלמת אבטחה המתעד את התרחשות האירוע, והוא מצוי ברשות המפעל ואף ברשות התובע (נוכח צירוף תמונות הימנו לכתב התביעה)!!!

4. זאת ועוד. בתאריך 10.9.24 הגיש ב"כ התובע בקשה לתיקון כתב התביעה ולהוספת נתבעת, כשבסעיף 2 לבקשה, טען הוא עצמו, כי: "לאחר הגשת התביעה ביצעה הנתבעת 3 (כלומר – קרנית. א.י.) מספר בדיקות מהן עלה כי המלגזה ממנה נפגע התובע נושאת מ.ר. 1383798 ובוטחה במועד התאונה ע"י הראל חברה לביטוח בע"מ".

5. נוכח האמור, ברי, כי לכל המאוחר בתאריך 10.9.24 ידעו היטב, הן התובע והן נתבעת 4 – את זהות המלגזה המעורבת, מספרה, וכי בוטחה על ידי הראל בע"מ, ועל כן אין כל עילת תביעה בתיק זה כלפי קרנית, ויש לדחות התביעה כנגדה בנסיבות העניין.

6. חרף האמור לעיל, ולמרות שנתבע 1, הבעלים של המלגזה, המעביד של התובע ושל נהג המלגזה, ומי שמחזיק בידו סרטון של התאונה – הינו למעשה מבוטחה של נתבעת 4 – הגישה נתבעת 4, בתאריך 20.7.25 – כמעט שנה תמימה לאחר שתוקן כתב התביעה ומספרה של המלגזה נרשם "ברחל בתך הקטנה" – כתב הגנה מטעמה, במסגרתו טענה, כי בשלב זה טרם ידועים לה פרטי המלגזה המעורבת בתאונה, ולכן אין בידיה להכיר בכיסוי הביטוחי הנטען (כד!)

בנסיבות אלה נאלצה קרנית להגיש כתב הגנה מטעמה, וכן הגישה הודעה לצדדים שלישיים כנגד הבעלים של המלגזה ומתירי השימוש בה וכנגד נהג המלגזה.

7. בתאריך 11.11.25, נוכח החלטת בית המשפט הנכבד מיום 27.10.25, הגישה קרנית תשובה לטיעוני התובע בבקשה למינוי מומחים, במסגרתה שבה וטענה להעדיר יריבות כלפיה, והתריעה מפני ההוצאות הנגרמות לה בשל הצורך בניהול ההליך על ידה, בהן ייאצו לשאת בסופו של יום התובע ו/או נתבעת 4.

8. רק כחודשיים לאחר מכן, הודיעה ב"כ נתבעת 4 למשרד הח"מ, כי היא מכירה בכיסוי הביטוחי ובחבות וניתן לדחות התביעה כנגד קרנית.

9. קרנית תטען, כי נוכח התנהלותם של התובע וגם/או הנתבעת 4 בתיק זה, כמפורט לעיל, נגרמו לה הוצאות ניכרות בפועל, שמן הראוי כי יוחזרו לה.

10. יודגש ויובהר, כי בהיות קרנית - קרן סטטוטורית, הממומנת מכספי ציבור הנהגים - אין ולא יכול להיות לה עצמה כל מידע ישיר ביחס לתאונה ולנסיבותיה.

להבדיל מהתובע, עובד המפעל, שהיה נוכח בתאונה, ומהנתבעת 4, שהמפעל הוא המבוטח שלה – לקרנית אין כל קשר או זיקה לאירוע, וגם לא הייתה לה כל גישה ישירה לאינפורמציה בנוגע לנסיבות התרחשותו, או למסמכי המלגזה שהייתה מעורבת בו, ולכן קרנית נאלצה להוציא חוקר מטעמה לצורך בירור הנסיבות, איתור וקבלת סרטון מצלמות האבטחה במפעל, וכן פנתה לגופים שונים לצורך איתור וקבלת אישורים ומסמכים למיניהם ביחס למלגזה ולרישיון הנהיגה של הנהג. בנוסף, וכאמור לעיל, מאחר שנתבעת 4 כפרה בכתב ההגנה מטעמה בכיסוי הביטוחי – נאלצה קרנית להגיש כתב הגנה מטעמה כנגד התביעה, וכן הודעה לצדדים שלישיים.

11. אין ולא יכול להיות כל ספק, כי הן התובע והן נתבעת 4 היו יכולים וצריכים לברר את סוגיית החבות בתיק זה בצורה מעמיקה, יעילה ומהירה יותר מכפי שעשו, ולדחות התביעה כנגד קרנית זה מכבר, והתממהותם הבלתי סבירה והבלתי מוסברת מעשות כן היא שאילצה את קרנית לנהל תיק זה עד עתה, על ההוצאות הכרוכות בכך, שאין כל הצדקה כי היא שתספוג אותן, שעה שנטל כלכלי ומיותר זה מתגלגל בסופו של יום על כתפיהם של ציבור הנהגים.

12. חיוב צדדים להתדיינות משפטית, שיכלו לברר בצורה יעילה ומהירה קיומו של ביטוח, אך התמהמהו משום מה מעשות כן - בהוצאות הריאליות שנגרמו לקרנית בשל הצורך בניהול הגנתה - תעודד במקרים אחרים ביצוע בירור משמעותי מעמיק ומהיר יותר ביחס לקיומו של ביטוח, שלא כפי שנעשה במקרה דנן.

13. בת"א (שלום ב"ש) 64186-07-22 פלוני ע"ש נ' ערד אלקרינאווי (נבו 30.10.2024) נפסק: "על פי רוב, למעט במקרים חריגים ביותר, כאשר מוגשת תביעה והתובע מבקש למחוק אותה, יש מקום לפסיקת הוצאות... מחיקת ההליך ללא קבלת הסעד, יש בה כדי להצביע, על פני הדברים, על כך שהגשת ההליך לא הייתה מוצדקת מלכתחילה... בית המשפט העליון אף התייחס לשינוי שבתקנות החדשות... התקנות החדשות קובעות כי תכלית חיוב בעל דין בהוצאות היא לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין.. שינוי אחד משמעותי בתקנות החדשות לעומת התקנות הקיימות, הוא כי במסגרת התקנות החדשות, נקבעה ברירת מחדל של חיוב בהוצאות כאשר על בית המשפט להצביע על טעמים מיוחדים על מנת שלא לעשות כן" (רע"א 7650/20 Magic Software Enterprises Ltd נ' פאיירפלאי בע"מ (פורסם בנבו)).

14. באשר לשאלה מי יישא בהוצאות, יורשה לי להפנות לע"א 1828/09 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' משה ג'ינו (נבו 21.10.2009), שם נפסק: "פסיקת הוצאות בין בעלי דין שאינם יריבים מעוררת קשיים עקרוניים ומעשיים כאחד, והמקרה שלפנינו יוכיח. בעבר נפסק כי כאשר תביעתו של תובע מתקבלת ביחס לנתבע אחד ונדחת ביחס לנתבע אחר, ניתן לחייב את התובע בהוצאותיו של הנתבע אשר התביעה נגדו נדחתה (הנתבע שזכה), ולחייב את הנתבע השני, אשר התביעה נגדו התקבלה (הנתבע שהפסיד), בתשלום הוצאות גבוהות יותר לתובע, על-מנת לשפות אותו על ההוצאות שבהן חויב לטובת הנתבע שזכה. עוד נקבע כי בית המשפט יוכל לעשות קפנדריה ולחייב את הנתבע שהפסיד לשלם לנתבע שזכה במישרין את ההוצאות המגיעות לזה האחרון מן התובע, זאת על-מנת לפשט את תהליך הגבייה (ראו: ע"א 262/60 כוז'הינוף נ' מירוס, פ"ד טו 144, 151-152 (1961); ע"א 2798/00 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' ארגונית הפקת אירועים ותערוכות 1974 בע"מ (לא פורסם, 30.12.2001); יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי 456-547 (מהדורה שביעית, שלמה לוין עורך, 1995)).".

15. לאור כל האמור ומהמפורט לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לנתבעת 3 את הוצאותיה הריאליות, כפי שהוצאו על ידה בפועל, וזאת בהתאם לשומת הוצאות שתוגש על ידה.

אורי ירון, עו"ד
ב"כ נתבעת 3